

NOTITIE ANTENNEBELEID GEMEENTE ELBURG

VERSIE 2012

1. INLEIDING	4
1.1 Aanleiding	4
1.2 Doel en opzet	4
2. WETTELIJKE KADERS	6
2.1 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht	6
2.2 Provinciaal beleid	6
2.3 Telecommunicatiewet	6
2.4 Monumentenwet/Monumentenverordening	6
2.5 Overige	6
3. RICHTLIJNEN	7
3.1 Inleiding	7
3.2 Algemene richtlijnen en uitgangspunten	7
3.3 Richtlijnen per deelgebied	8
3.4 Richtlijnen voor monumenten	8
3.5 Antenne-installaties en gezondheid	8
4. WOONGEBIED	12
4.1 Inleiding	12
4.2 Kernen	12
4.2.1 Beschermd stadsgezicht	12
4.2.2 Elburg/Oostendorp	12
4.2.3 't Harde	12
4.2.4 Doornspijk en Hoge Enk	13
5. BEDRIJVENTERREIN	14
5.1 Inleiding	13
5.2 De verschillende bedrijventerreinen	13
5.2.1 Industrierrein Kruismaten	14
5.2.2 Bedrijventerrein Oostendorp/ Bedrijventerrein Broeklanden	14
5.2.3 Bedrijventerrein 't Spoor/ Bedrijventerrein Koekoek	15
5.2.4. Bedrijventerrein De Glinde/ Bedrijventerrein De Weerd	15
6. BUITENGEBIED	16
7. BESTAANDE ANTENNE INSTALLATIES/ ZOEKGEBIEDEN	17
SAMENVATTING	18
BIJLAGE I: COMMUNICATIE	19

1. Inleiding

Aanleiding

De mobiele telefonie kent een razendsnelle opmars. Als gevolg daarvan neemt ook het aantal antenne-installaties in snel tempo toe. Een antenne-installatie bestaat meestal uit drie onderdelen: een apparatuurkast, een mast en een of meer antennes.

Nadrukkelijk wordt gesteld dat deze notitie uitsluitend betrekking heeft op masten voor telecommunicatie en nadrukkelijk niet geldt voor het aanbrengen van reclames op deze masten of voor zelfstandige reclamemasten.

In eerste instantie zijn antenne-installaties alleen nog nodig voor GSM gebruik, maar binnen afzienbare tijd ook voor het toekomstige UMTS (mobiel internetten) en andere mobiele (data-) communicatie- en omroepsystemen. Uiteindelijk zal dit leiden tot enkele tienduizenden antenne-installaties. Een ander is een gevolg van het feit dat het zogenaamde mobieltje in tamelijk korte tijd al niet meer weg te denken is uit onze samenleving.

In verband hiermee heeft het kabinet een Nationaal Antennebeleid ontwikkeld om te stimuleren dat in samenwerking met alle betrokken partijen binnen duidelijke kaders van volksgezondheid, leefmilieu en veiligheid voldoende ruimte voor antenne-opstelpunten wordt gecreëerd. Rijk en provincies stellen, voor zover nodig, hun infrastructuur en gebouwen hiervoor ter beschikking. De te plaatsen antennes kunnen worden onderverdeeld in de volgende drie categorieën:

1. omgevingsvergunningvrije antennes tot 5 meter hoog gemeten vanaf maaiveld of vanaf snijvlak dak/goot; deze antenne-installaties, inclusief mast en techniekkast, kunnen zonder omgevingsvergunning worden geplaatst, tenzij het plaatsing betreft in een beschermd stadsgezicht of in, op, aan of bij een monument.
2. de tweede categorie zijn de middelhoge antenne-installaties, inclusief mast en techniekkast, van 5 tot en met 40 meter hoog; hiervoor is een omgevingsvergunningsprocedure vereist. Deze masten worden getoetst aan het vigerende bestemmingsplan en bij strijdigheid hiermee kan een planologische procedure gevolgd worden.
3. de derde categorie zijn de antennes hoger dan 40 meter; hiervoor is ook een omgevingsvergunningsprocedure vereist en in geval van strijdigheid met het geldende planologische regime kan een planologische procedure gevolgd worden.

Ter uitvoering van het Nationale Antennebeleid is inzake vergunningvrije antenne-installaties voor mobiele telecommunicatie een convenant gesloten tussen het rijk, de VNG en de vijf mobiele netwerkoperators. Op grond van dat convenant wordt jaarlijks een plaatsingsplan vastgesteld en aan de gemeente voorgelegd.

Naast de antenne-installaties voor GSM gebruik zijn er ook de C2000-inrichtingen. Dit is het nieuwe mobiele netwerk voor alle hulpverleningsdiensten in Nederland. De masten die ten behoeve van dit netwerk opgericht worden, variëren van 45 tot 53 meter hoog. In het algemeen kunnen C2000-masten niet op een hoog gebouw geplaatst worden zodat er een vrijstaande mast geplaatst dient te worden. Een C2000-mast valt onder de categorie omgevingsvergunningvrije bouwwerken.

Een laatste categorie antenne-installaties zijn die ten behoeve van particulier en hobbymatig gebruik (ter uitoefening van het recht op vrijheid van meningsuiting als bedoeld in artikel 10 van het verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en fundamentele vrijheden) en de antennes van taxicentrales en andere bedrijfsactiviteiten.

Deze antenne-installaties zijn omgevingsvergunningvrij indien ze, gemeten vanaf het maaiveld en inclusief antennedragers, niet hoger zijn dan 5 meter. Worden deze antennes aan een gevel bevestigd, dan mogen ze, gemeten vanaf het snijvlak van de antenne met het dakvlak, niet hoger zijn dan 5 meter.

Doel en opzet

Om deze ontwikkeling ruimtelijk te kunnen inpassen en aanvragen om planologische medewerking met enige voortvarendheid te kunnen afhandelen, is het nodig ruimtelijk beleid te ontwikkelen.

Dit beleid mag geen ruimtelijk-planologische regels met betrekking tot antenne-installaties tot 5 meter bevatten; deze categorie bouwwerken is immers omgevingsvergunningvrij. Dit geldt echter niet voor antenne-

installaties tot 5 meter hoog in, op, aan of bij een monument of rijksbeschermd stads- of dorpsgezicht, omdat hiervoor omgevingsvergunning nodig is.

Wél kunnen ten aanzien van deze categorie bouwwerken andere dan ruimtelijk-planologische regels worden opgenomen in het gemeentelijke beleid.

Dit beleid kan dienen als referentiekader voor een goede ruimtelijke onderbouwing bij eventueel inpassen van antennes in bestemmingsplannen, voor het eventueel volgen van afwijkingsprocedures op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) en beoordeling van de plaatsingsplannen van de netwerkopera-tors. Ook wordt dan duidelijkheid geschapen naar burgers en overige belangengroepen toe en kunnen zij worden geïnformeerd over de ruimtelijke gevolgen van deze ontwikkeling in hun woonomgeving.

Ten aanzien van een C 2000- inrichting kan er overleg gevoerd worden over de meest wenselijke plaats voor een dergelijke mast. Deze plaats moet dan wel passend zijn binnen het radioplan van het C2000 netwerk en moet bovendien zoveel mogelijk aansluiten bij de uitgangspunten van deze notitie. Op dit moment is het mogelijk dat, onder strikte voorwaarden, één medegebruiker wordt toegestaan op een C2000-mast.

Aangezien de masten voor een C 2000-inrichting omgevingsvergunningvrij zijn, worden deze in dit beleid buiten beschouwing gelaten.

In deze notitie wordt per deelgebied –woongebied, bedrijventerrein en buitengebied- aangegeven of en zo ja waar het mogelijk is antenne-installaties ten behoeve van mobiele telecommunicatie te plaatsen. Hierbij worden alleen installaties bedoeld die omgevingsvergunningplichtig zijn. De masten kleiner dan 5 meter zijn vergunningvrij en worden in deze notitie buiten beschouwing gelaten. Deze vergunningvrijheid geldt niet indien een dergelijke antenne in een beschermd stads- of dorpsgezicht wordt geplaatst of aangebracht wordt in, op, aan of bij een monument. Deze gevallen worden wél in de notitie besproken.

Alvorens beleid te formuleren worden in hoofdstuk 2 de wettelijke kaders voor antenne-opstelpunten besproken. Daarna worden in hoofdstuk 3 de richtlijnen en ruimtelijke uitgangspunten voor plaatsing van antennes aangegeven.

In de hoofdstukken 4-6 komt dan, gelet op de ruimtelijke uitgangspunten, de aanvaardbaarheid van het oprichten van een antenne-installatie voor mobiele telecommunicatie in deze gemeente aan de orde. In hoofdstuk 7 wordt ingegaan op de reeds binnen de gemeente geplaatste antenne-installaties.

2. Wettelijke kaders

2.1 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht

Sinds de wijziging van de Woningwet per januari 2003, zijn de masten tot 5 meter hoog omgevingsvergunningvrij, tenzij deze geplaatst worden in een beschermd stads- of dorpsgezicht dan wel in, op, aan of bij een monument, zowel rijks als gemeentelijk. Doet zich dat laatste voor, dan blijft deze bouwactiviteit op grond van artikel 2.1. van de Wabo, omgevingsvergunningplichtig.

Masten hoger dan 5 meter moeten onder andere getoetst worden aan het bestemmingsplan. Indien er sprake is van strijdigheid met het bestemmingsplan is het mogelijk om in afwijking van dat bestemmingsplan een omgevingsvergunning te verlenen.

Bij een antenne is sprake van een antennedragers (antennemast of andere constructie) waaraan een antenne is bevestigd. De antenne, antennedragers met bedrading, techniek kast met apparatuur en bevestigingsconstructie vormen tezamen de antenne-installatie.

Het omgevingsvergunningvrij maken van antenne-installaties ten behoeve van mobiele telecommunicatie (waaronder GSM-antennes) vloeit voort uit de kabinetsnota Nationaal Antenne Beleid.

2.2 Provinciaal Beleid

Gedeputeerde Staten van Gelderland hebben in het streekplan 2005 beleid ontwikkeld voor zend- en antenne-masten. Het provinciaal beleid is erop gericht het landelijk gebied zoveel mogelijk te vrijwaren van zend- en antennemasten. Bij plaatsing dient vooral aansluiting te worden gezocht bij stedelijke gebieden, bedrijventerreinen en bebouwing langs hoofdinfrastructuur. Daarbij dient waar mogelijk gebruik te worden gemaakt van reeds bestaande masten of anderszins daarvoor in aanmerking komende objecten. Beschermd stads- en dorpsgezichten en andere waardevolle cultuurhistorische objecten en structuren worden ontzien.

Indien plaatsing van masten in het landelijk gebied voor de ontwikkeling van dit netwerk onontkoombaar is, dan worden de volgende uitgangspunten gehanteerd:

- a. karakteristieke kommen, landschappen met een waardevolle herkenbare openheid en weidevogelgebieden worden gevrijwaard van plaatsing van zend- en antennemasten;
- b. zend- en antennemasten worden zoveel mogelijk buiten landelijk gebied A en B van het streekplan gesitueerd;
- c. landschappelijke verstoringen dienen zo beperkt mogelijk te zijn.

2.3. Telecommunicatiewet

Eén van de doelstellingen van deze wet verplicht operators zoveel mogelijk gebruik te maken van elkaars antenne-opstelpunten (site-sharing). De zendgemachtigden hebben dus de wettelijke verplichting om onderling samen te werken. Indien operators elkaars bedrijfsvoering onnodig frustreren kan een operator dit melden bij de Onafhankelijke Post en Telecommunicatie Autoriteit (OPTA), die als een scheidsrechter het geschil zal beslechten. In het uiterste geval kan de Minister Economische Zaken, Landbouw en Innovatie (EL&I) de verleende licentie intrekken.

2.4. Monumentenwet/Monumentenverordening

Op grond van de Monumentenwet 1988 en de Monumentenverordening gemeente Elburg dient voor het bouwen van bijvoorbeeld een antenne-installatie in, op, aan of bij een monument, altijd een omgevingsvergunning aangevraagd te worden; ook als de betreffende installatie kleiner is dan 5 meter. Dit zelfde geldt voor het plaatsen van een antenne-installatie in een beschermd stads- of dorpsgezicht. Naast de omgevingsvergunning is ook een monumentenvergunning vereist, als het een Rijksmonument betreft.

2.5 Overige

Rekening dient te worden gehouden met omgevingsaspecten. Binnen de gemeente bevinden zich straalpaden en laagvlieggebieden.

Voorts liggen binnen de gemeente enkele vogelrichtlijngebieden. In deze gebieden kan alleen worden gebouwd als daar bijzondere redenen voor zijn, terwijl tevens rekening moet worden gehouden met de externe werking van deze richtlijn.

3. Richtlijnen

3.1 Inleiding

Het Gelders Genootschap heeft voor GSM zenders welstandsbeleid opgesteld. Dit beleid bevat naast welstandsaspecten ook volop ruimtelijke aspecten. De commissie Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening -thans commissie I- heeft kennis genomen van dit beleid en in haar vergadering van 11 juli 2001 aangegeven hierbij - voor zover mogelijk in Elburg- zoveel mogelijk aansluiting te willen zoeken. Om die reden is dit welstandsbeleid mede als uitgangspunt genomen bij het opstellen van de richtlijnen voor het antennebeleid in de gemeente Elburg.

Het beleid zoals dat in de gemeente geldt, gaat uit van algemene richtlijnen en uitgangspunten (3.2), richtlijnen per deelgebied (3.3) en richtlijnen voor monumenten (3.4).

3.2 Algemene richtlijnen en uitgangspunten

De algemene richtlijnen en uitgangspunten hebben betrekking op plaatsing, vormgeving en hoogte van antenne-installaties. Deze richtlijnen en uitgangspunten worden hieronder weergegeven.

Plaatsing

- Er moet steeds worden gestreefd naar maximale site-sharing;
- De plaatsing op bestaande antennemasten of andere bestaande bouwwerken zoals hoogspanningsmasten, lichtmasten en verkeersportalen heeft nadrukkelijk de voorkeur;
- Er moet zoveel mogelijk worden aangesloten bij bestaande bebouwing of elementen;
- Antenne-installaties moeten zoveel mogelijk uit het zicht worden geplaatst;
- De installaties dienen zoveel mogelijk te worden geïntegreerd in de architectuur en/of de omgeving;
- De installaties mogen geen afbreuk doen aan de visuele kwaliteit van een gebouw en de omgeving;
- Specifieke architectonische kenmerken mogen niet aangetast worden;
- De afstand tussen de te plaatsen mast/installatie en woningen moet minimaal 50 meter zijn, om te voorkomen dat er woningen worden geraakt in het geval de mast (fictief) zou omvallen;
- Bij in aanmerking komende nieuwbouw dient rekening te worden gehouden met de integratie van de installatie;
- Er moet rekening worden gehouden met de situering van de antenne-installatie ten opzichte van cultuurhistorische waarden/objecten;
- Er moet rekening worden gehouden met, dan wel worden aangesloten op bestaande landschappelijke patronen en elementen in het landschap;
- Bij het verlenen van de vergunning moet worden aangegeven wat de mogelijkheden zijn om door toepassing van beplanting de visuele aantasting te verminderen.

Vormgeving

- Een goede vormgeving van installaties, montage- en bevestigingsmethodieken kan de integratie in de omgeving en acceptatie vergemakkelijken;
- Voor het aanbrengen van installaties nabij bestaande masten en reclamezuilen gelden dezelfde beoordelingscriteria als voor de vormgevende aspecten van gebouwen;
- De antenne-installaties, evenals de bijbehorende technische installaties, kasten en hekwerken en de bedrading moeten door middel van zorgvuldige materiaal- en kleurkeuze in de omgeving ingepast worden;
- Het ter beoordeling voor te leggen materiaal dient een volledig inzichtelijk beeld te geven van de beoogde installatie in relatie tot zijn omgeving, compleet met toebehorende infrastructuur.

Hoogte

- In de verschillende vigerende bestemmingsplanregels is het oprichten van antenne-installaties divers geregeld. Soms is de oprichting van antennes (al dan niet in hoogte beperkt) toegestaan, soms in het geheel niet toegestaan en soms is het college van burgemeester en wethouders bevoegd in afwijking van het bestemmingsplan vergunning te verlenen voor het oprichten van antenne-installaties tot een aangegeven hoogte.
- Wel is een zekere lijn te ontdekken in een onderscheid tussen lagere en hogere masten. De lagere masthoogte wordt voornamelijk aangetroffen in de woonomgeving en de hogere masten op

bedrijfsterreinen en in het buitengebied. Dat onderscheid blijft gehandhaafd.

- In de bestemmingsplannen van de gemeente Elburg is geregeld dat antenne-installaties – indien gewenst – maximaal 45 m hoog mogen worden.

3.3 Richtlijnen per deelgebied

Naast de algemene richtlijnen en uitgangspunten worden de volgende richtlijnen per deelgebied gehanteerd (waarbij het onderscheid in deelgebieden van het Gelders Genootschap is aangehouden).

- Natuurgebieden, stiltegebieden en ecologische verbindingzones;
plaatsing is hier ruimtelijk niet aanvaardbaar.
- Waardevolle (cultuur) landschappen;
plaatsing is hier ruimtelijk niet aanvaardbaar.
- Open landschappen;
plaatsing is hier ruimtelijk niet aanvaardbaar.
- Grootschalige open landschappen;
plaatsing kan hier ruimtelijk aanvaardbaar zijn.
- Overig landelijk gebied;
plaatsing is ruimtelijk aanvaardbaar.
- Grootschalige infrastructuur;
plaatsing kan hier ruimtelijk aanvaardbaar zijn.
- Waardevolle en/of beschermde stads- en dorpsgezichten, -kernen en -zones;
plaatsing is hier ruimtelijk niet aanvaardbaar.
- Stadsperiferie;
plaatsing is hier moeilijk aanvaardbaar.
- Fabrieksterreinen;
plaatsing is hier ruimtelijk aanvaardbaar.
- Kantoor- en hoogwaardige industrierreinen;
plaatsing is hier moeilijk aanvaardbaar.
- Grootschalige woongebieden;
plaatsing kan hier ruimtelijk aanvaardbaar zijn.
- Kleinschalige woongebieden;
plaatsing is hier ruimtelijk niet aanvaardbaar.
- Sport- of recreatieterreinen;
plaatsing is hier ruimtelijk aanvaardbaar.
- (Historische) stadsparken;
plaatsing is hier ruimtelijk niet aanvaardbaar.

3.4 Richtlijnen voor monumenten

Uitgangspunt is dat plaatsing van een antenne in, op, aan of bij een monument in principe niet aanvaardbaar is omdat dit het silhouet van een monument ernstig kan aantasten. In sommige gevallen kunnen echter uitzonderingen worden gemaakt:

- plaatsing heeft geen invloed op beeld en silhouet van het monument;
- fysieke aantasting blijft tot het minimum beperkt en er wordt geen blijvende schade aan het gebouw aangericht;
- extern geen gebruik maken van schotelantennes;
- brandveiligheid bij blikseminslag niet negatief beïnvloeden;
- kasten en dergelijke niet plaatsen in houten ruimten;
- antennes in kleur van het achterliggende uitvoeren;
- extra aandacht besteden aan kabeltracé.

3.5 Antenne-installaties en gezondheid

Antenne-installaties gebruiken elektromagnetische velden om informatie te versturen. Deze velden worden ook wel radiofrequente velden genoemd. Deze radiofrequente velden (100 kHz tot 300 GHz) behoren tot de zogenaamde niet-ioniserende straling. Dit betekent dat de radiogolven niet voldoende energie bevatten om elektro-

nen uit een atoom vrij te maken en zo direct schade toe te brengen aan cellen in het lichaam. Ioniserende straling kan dat wel. Bij ioniserende straling valt te denken aan röntgenstraling of radioactieve straling.

Dit wil niet zeggen dat blootstelling aan niet-ioniserende straling zonder risico's voor de gezondheid is. De mate waarin schadelijke effecten kunnen optreden is afhankelijk van de frequentie en de intensiteit van de uitgezonden straling.

Gezondheidseffecten

Bij lage frequenties (< 100 kHz) worden als gevolg van blootstelling aan radiogolven kleine stroompjes opgewekt (inductie). Deze stroompjes kunnen zowel zenuwcellen als spieren stimuleren. Deze velden horen niet bij de radiofrequente elektromagnetische velden. Met het toenemen van de frequentie vindt een verschuiving plaats van inductie van elektrische stromen naar de directe afgifte van energie. Deze afgifte van energie zorgt voor opwarming van het lichaam. In het frequentiegebied van 100 kHz tot 10 MHz moet met beide effecten rekening worden gehouden. Boven de 10 MHz is alleen de opwarming nog relevant. Bij zeer hoge frequenties (> 10 GHz) dringen de radiogolven niet meer het lichaam in. Alleen de huid wordt dan nog verwarmd.

Over het algemeen kunnen mensen dit warmte-effect goed verdragen. Het lichaam heeft immers vaker te maken met temperatuurstijgingen. Als de temperatuurstijging te groot wordt, kunnen er ook andere effecten optreden. Bij sterke opwarming kunnen korte termijn effecten optreden als gedragsveranderingen, moeilijkheden bij het uitvoeren van fysieke en mentale taken, verstoring van de ontwikkeling van het ongeboren kind en hersenaantasting door verzwakking van de bloed-hersenbarrière, aantasting van het zenuwstelsel en staar. Op lange termijn kan een sterke opwarming mogelijk DNA beschadigen en leiden tot kanker. Een te grote opwarming van het lichaam door elektromagnetische velden moet dus voorkomen worden.

Blootstellingslimieten

Uit wetenschappelijk onderzoek is gebleken dat de lichaamstemperatuur stijgt ten gevolge van langdurige blootstelling aan sterke elektromagnetische velden. De hoogte van deze stijging is afhankelijk van de mate van opname van de velden door het lichaam.

Experimenten geven aan dat bij een energieopname van 4 Watt per kilogram lichaamsgewicht, de lichaamstemperatuur stijgt met een tiende tot een halve graad Celsius. Uit medisch onderzoek en ervaring zijn bekend dat een langdurige verhoging van de lichaamstemperatuur met één graad Celsius nadelige gevolgen kan hebben voor de gezondheid. Met die wetenschap is een algemene blootstellinglimiet ter voorkoming van schadelijke thermische effecten geformuleerd: "als de energieopname uit het elektromagnetisch veld beneden de 4 Watt per kilogram blijft, zijn er geen nadelige effecten voor de gezondheid te verwachten".

In de praktijk wordt echter nog een veiligheidsmarge toegepast: een factor 10 lager voor de bevolkingsgroepen die beroepshalve blootstaan aan elektromagnetische velden en een factor 50 voor het algemene publiek. De algemene blootstellinglimiet voor de beroepsbevolking is daarmee bepaald op 0,4 Watt per kilogram en die voor het publiek 0,08 Watt per kilogram. Dit verschil is ingegeven door het feit dat het algemene publiek continu aan de velden kan zijn blootgesteld.

Deze limieten zijn moeilijk te meten. De blootstellinglimieten zijn vastgesteld door ICNIRP, de International Commission on Non-Ionizing Radiation Protection (ICNIRP). Deze commissie bestaat uit een groep onafhankelijke wetenschappers. ICNIRP heeft internationale richtlijnen vastgesteld voor de blootstelling van de mens aan elektromagnetische velden in het frequentiegebied van 0 Hz tot 300 GHz. Binnen dit gebied vallen ook de frequenties voor mobiele telecommunicatie (100 kHz tot 300 GHz). In 1999 heeft de Raad van Europa de richtlijnen van ICNIRP aanbevolen aan haar lidstaten. Nederland hanteert de richtlijnen van ICNIRP.

Frequentie	Algemeen publiek	Werknemers
10-400 MHz	28 V/m	61 V/m
900 MHz (gsm)	41 V/m	90 V/m
1800 MHz (gsm)	58 V/m	127 V/m
2100 MHz (UMTS) en hoger	61 V/m	137 V/m

Onderzoek

Nog altijd wordt er nader onderzoek gedaan naar de effecten van elektromagnetische velden op de gezondheid. Zowel de World Health Organization (WHO) als het Kennisplatform Elektromagnetische Velden en Gezondheid en de Gezondheidsraad (GR) in Nederland houdt al dit onderzoek nauwlettend in de gaten. Alle wetenschappelijke ontwikkelingen met betrekking tot elektromagnetische velden worden op de voet gevolgd, om de gezondheidseffecten van blootstelling aan elektromagnetische velden in het frequentiegebied van 0 tot 300 GHz te

evalueren, en om te adviseren over mogelijke gevaren van elektromagnetische velden en om passende maatregelen vast te stellen. Nader onderzoek wordt wereldwijd nog altijd gestimuleerd. Ook de Nederlandse overheid stimuleert meer onderzoek naar aanleiding van een aanbeveling van de Gezondheidsraad. Ze doet dit onder andere door financiering van het onderzoeksprogramma elektromagnetische velden, dat uitgevoerd wordt door ZonMw.

Jurisprudentie

Inmiddels liggen er ook al diverse juridische uitspraken over de gezondheidsrisico's van antenne-installaties. Eén van de laatste uitspraken is gedaan door de Raad van State op 24 augustus 2011, LJN: BR5664, Raad van State, 201101494/1/H1. In deze uitspraak overweegt de Afdeling het volgende:

"In de uitspraak van 14 januari 2009 in zaak nr. 200800497/1 heeft de Afdeling, onder verwijzing naar een door de Stichting Advisering Bestuursrechtspraak voor Milieu en Ruimtelijke Ordening des verzocht uitgebracht deskundigenbericht, overwogen dat in wat door de desbetreffende appellanten was aangevoerd geen aanleiding wordt gezien voor het oordeel dat het college zich bij het nemen van het bij haar bestreden besluit niet in redelijkheid op onder meer het advies van de Gezondheidsraad heeft kunnen baseren.

In dat deskundigenbericht is vermeld dat uit wereldwijde onderzoeken naar de effecten van radiofrequente elektromagnetische velden blijkt dat radiofrequente elektromagnetische velden een nadelig gezondheidseffect kunnen hebben. Bij deze onderzoeken wordt onderscheid gemaakt tussen thermische effecten, te weten opwarming, en effecten door geïnduceerde stroom, te weten stimulering van spieren en zenuwen door elektrische stroompjes. Voor deze effecten zijn blootstellingslimieten opgesteld. Wat betreft de effecten op de korte termijn wordt in deze onderzoeken geconcludeerd dat deze niveaus in de woon- en leefomgeving zo goed als nooit voorkomen. Wat betreft de lange termijn wordt in de onderzoeken geconcludeerd dat er geen aanwijzingen zijn dat radiofrequente elektromagnetische velden kanker of andere langetermijneffecten kunnen veroorzaken. Wel zijn er volgens dit bericht wetenschappelijke onzekerheden over de eventuele invloed van het gewijzigde blootstellingspatroon door het sterk toegenomen gebruik van vooral mobiele telefonie en de daarmee gepaard gaande GSM- en UMTS-basisstations en over de betekenis van de rapportage van, soms ernstige, gezondheidsklachten. In het deskundigenbericht wordt vermeld dat deze onzekerheden voor de rijksoverheid aanleiding zijn geweest om een onderzoeksprogramma te starten en dat de Gezondheidsraad hierover een advies heeft uitgebracht met aanbevelingen voor nader onderzoek en het opzetten van een kennis- en onderzoekscentrum. De overheid heeft echter volgens dit bericht nog geen aanleiding gezien om op grond van het voorzorgbeginsel een lagere grenswaarde vast te stellen voor radiofrequente elektromagnetische velden.

Voorts staat in het deskundigenbericht dat de Wereldgezondheidsorganisatie en de Internationale Commissie voor Bescherming tegen Niet-Ioniserende Straling en de Gezondheidsraad nauwgezet alle publicaties volgen en beoordelen, en mede op basis daarvan tot genoemde standpunten zijn gekomen.

In de door [appellant A] en [appellant B] vermelde stukken en de getuigenverklaringen ziet de Afdeling geen aanleiding om thans tot een ander oordeel te komen.

Hierbij wordt mede in aanmerking genomen dat de Gezondheidsraad in het rapport "Elektromagnetische velden, jaarbericht 2008" van maart 2009, waarin uitdrukkelijk is weergegeven hoe de commissie Elektromagnetische velden van de Gezondheidsraad wetenschappelijke gegevens beoordeelt, heeft vermeld dat volgens de commissie Elektromagnetische velden in onderzoeken weliswaar enkele effecten zijn gevonden op hersenfuncties, maar er geen aanwijzingen zijn dat deze duiden op, of kunnen leiden tot gezondheidseffecten. Voorts concludeert de commissie dat het aantal mensen dat een grote verscheidenheid aan gezondheidsklachten toeschrijft aan allerlei bronnen van elektromagnetische velden lijkt toe te nemen, maar het beeld dat uit wetenschappelijk gegevens naar voren komt is dat er geen oorzakelijk verband is tussen blootstelling aan radiofrequente elektromagnetische velden en het optreden van lichamelijke onverklaarbare klachten. Wel is er, aldus het jaarbericht, een verband tussen de klachten en de veronderstelling blootgesteld te worden.

De Afdeling heeft hierbij tevens in aanmerking genomen het Fact sheet N°193 van juni 2011 van de Wereld Gezondheidsorganisatie. Daarin is vermeld dat gegeven het grote aantal gebruikers van mobiele telefoons het belangrijk is om mogelijke invloed op de gezondheid te onderzoeken, te begrijpen en te monitoren. Volgens de Wereld Gezondheidsorganisatie is een groot aantal onderzoeken verricht over de laatste twee decennia om te beoordelen of mobiele telefoons een mogelijk gezondheidsrisico vormen. Tot op heden zijn geen nadelige effecten op de gezondheid vastgesteld die zijn veroorzaakt door mobiele telefoons.

Gelet op het voorgaande, heeft de rechtbank terecht overwogen dat het college in redelijkheid aansluiting heeft kunnen zoeken bij het standpunt van de Gezondheidsraad en de regering dat de voorhanden zijnde onderzoeken thans geen aanleiding geven om te oordelen dat UMTS-masten niet bij woonbebouwing mogen worden geplaatst, en in redelijkheid geen aanleiding heeft hoeven zien uit voorzorg de vrijstelling voor het plaatsen van een antennemast te weigeren. In zoverre faalt het betoog”.

Conclusie

Op basis van de onderzoeksresultaten die tot op heden zijn verzameld, is er geen overtuigend wetenschappelijk bewijs dat de elektromagnetische velden van antenne-installaties nadelige gezondheidseffecten veroorzaken. De verantwoordelijkheid van de beoordeling van de effecten op mens en milieu ligt bij de minister van EL&I. Bij het vaststellen van het beleid heeft de minister zich onder meer laten leiden door de adviezen van de Gezondheidsraad. Op basis van de huidige wetenschappelijke informatie is geconcludeerd dat uit oogpunt van volksgezondheid plaatsing van antenne-installaties verantwoord is als de door de Europese Commissie aanbevolen en in Nederland gehanteerde blootstellingslimieten niet worden overschreden.

4. Woongebied

4.1 Inleiding

Het woongebied van de gemeente bestaat uit de kernen Elburg, Oostendorp, 't Harde, Doornspijk en de Hoge Enk. Eerstgenoemde kern wordt voor een groot deel gevormd door het beschermd stads- en dorpsgezicht. Aangezien in het beschermd stadsgezicht andere richtlijnen en uitgangspunten gelden dan voor het overige stedelijke gebied wordt het beschermd stadsgezicht apart besproken. Ten aanzien van de overige kernen kunnen vooraf enkele algemene opmerkingen gemaakt worden.

4.2 Kernen

4.2.1. Beschermd stadsgezicht

Het beschermd stadsgezicht wordt gevormd door de oude vesting met de daaromheen liggende schootsvelden. Genoemd gebied is aangewezen als beschermd stadsgezicht. Als gevolg daarvan is bij plaatsing van een antenne-installatie nooit sprake van een omgevingsvergunningsvrije situatie. Antenne-installaties tot en met 5 meter blijven ingevolge artikel 2.1, lid 1 onder f, van de Wabo, omgevingsvergunningplichtig.

Gelet op de richtlijnen die gelden voor beschermde stads- en dorpsgezichten en waardevolle landschappen is plaatsing van een antenne ruimtelijk niet aanvaardbaar. Eventuele plaatsing van masten in dit gebied doet afbreuk aan de cultuurhistorische waarden van een gebouw en het landschap en tast tevens het silhouet van de stad aan.

Om die reden is het gewenst in dit gebied uitsluitend lage antenne-installaties toe te staan. Zelfs een antenne tot en met 5 meter hoog kan op een zichtlocatie afbreuk doen aan de cultuurhistorische waarden in dit gebied en is niet gewenst. Bovendien is op korte afstand het bedrijventerrein Kruismaten gelegen. Dit gebied leent zich beter voor plaatsing van een mast dan het beschermde stadsgezicht.

Conclusie: plaatsing van een antenne-installatie in het beschermd stadsgezicht is ruimtelijk niet aanvaardbaar.

4.2.2 Elburg/Oostendorp

Kenmerkend voor dit stedelijke gebied is dat er geen geclusterde hoogbouw aanwezig is. Er is dus met andere woorden sprake van kleinschalige woongebieden. Uitgangspunt van de gehanteerde richtlijnen is dat plaatsing van een antenne-installatie in een dergelijk gebied ruimtelijk niet aanvaardbaar is.

In deze kern zijn – middels een daarvoor vereiste planologische procedure - enkele antenne-installaties geplaatst. Het betreft een installatie aan de Kreengoedweg met een hoogte van 40 m en één aan de rand van het Groene Hart van 54 m hoog. Deze bestaande antenne-installaties worden gerespecteerd. Wijzigingen aan deze installaties, zoals het verhogen, is met toepassing van de afwijkingsbevoegdheid in het bestemmingsplan, toegestaan tot een hoogte van maximaal 45 meter. Dit laat onverlet dat - en dit is op grond van het uitgangspunt site-sharing ook noodzakelijk - deze bestaande masten door meerdere operators gebruikt worden.

Conclusie: het oprichten van een nieuwe antenne-installatie in de kern Elburg/Oostendorp is ruimtelijk niet aanvaardbaar. De reeds bestaande antenne-installaties worden gerespecteerd in de huidige vorm. Het bestemmingsplan biedt de mogelijkheid om met gebruikmaking van de afwijkingsbevoegdheid, de installaties te verhogen tot maximaal 45 meter.

4.2.3 't Harde

Dit woongebied wordt –eveneens- gekenmerkt door het ontbreken van geclusterde hoogbouw en is zodoende te classificeren als een kleinschalig woongebied. Gelet op de richtlijn die geldt voor een dergelijk gebied is plaatsing van een antenne-installatie ruimtelijk niet aanvaardbaar.

Door het ontbreken van hoge gebouwen is schaal aansluiting bij de omgeving niet mogelijk en plaatsing van een hoge mast doet afbreuk aan het beeld van de omgeving. Bovendien zijn beide bedrijventerreinen Koekoek en 't Spoor –waar plaatsing van een antennemast ruimtelijk wél aanvaardbaar is- op korte afstand van dit woongebied gelegen.

Conclusie: plaatsing van antenne-installaties in het woongebied van 't Harde is ruimtelijk niet aanvaardbaar.

4.2.5 Doornspijk en Hoge Enk

Doornspijk wordt getypeerd als een kleinschalig woongebied; plaatsing van een antenne-installatie is op grond van de richtlijnen derhalve ruimtelijk niet aanvaardbaar.

Aangezien in Doornspijk een bedrijfsterrein in ontwikkeling is –waar de mogelijkheid wordt geboden voor het oprichten van een antenne-installatie- wordt voor de kern Doornspijk geen mogelijkheid gecreëerd.

De Hoge Enk is een kleinschalige woonkern. Hoge gebouwen komen hier niet voor. Bij plaatsing kan geen schaal aansluiting plaatsvinden bij de omgeving en wordt het karakter van deze woonkern aangetast. Gelet op de gehanteerde richtlijnen is plaatsing van een antenne-installatie ruimtelijk niet aanvaardbaar.

Conclusie: het oprichten van een antenne-installatie in de bebouwde kom (-/- de bedrijventerreinen) van Doornspijk is ruimtelijk niet aanvaardbaar. Plaatsing van een antenne-installatie in de bebouwde kom van Hoge Enk is ruimtelijk niet aanvaardbaar.

5. Bedrijventerrein

5.1. Inleiding

In de gemeente is een aantal bedrijventerreinen aanwezig, verspreid over de verschillende kernen. Alleen de kern de Hoge Enk beschikt niet over een bedrijventerrein.

Gelet op de gehanteerde uitgangspunten die gelden voor fabrieksterreinen is plaatsing van een antenne-installatie hier ruimtelijk aanvaardbaar.

5.2. De verschillende bedrijventerreinen

5.2.1. Industrierrein Kruismaten

Kruismaten is een typisch lokaal gemengd bedrijventerrein, dat tevens sterk met de recreatieve belangen verweven is.

De volgende functies zijn te onderscheiden:

- . de bedrijfsfuncties met productiebedrijven, groothandel, bouwnijverheid, installatie- en transportbedrijven, dienstverlening, opslag van boten, andere aan watersport gerelateerde bedrijven en een categorie overige bedrijvigheid;
- . de recreatieve functie met waterrecreatie langs het kanaal en in de haven, enkele toeristische trekpleisters op of aan de rand van het bedrijventerrein en de verbinding via de havenkade met het historische stadscentrum;
- . de natuurfunctie: aan de noordzijde grenst Kruismaten aan het Drontermeer dat onder de vogelrichtlijn valt;
- . de landbouwfunctie: aan de oostzijde ligt een uitgestrekt open landbouwgebied.

In het bestemmingsplan "Kruismaten 2012" is rekening gehouden met de verschillende functies/gebiedskenmerken. Dit uit zich doordat een zone is aangewezen waar de wat 'zwaardere' bedrijven zich kunnen vestigen en aan de andere kant het gebied aan de oostzijde (langs de Kamperdijk) waar uitsluitend lage bebouwing is toegestaan, dat als een functioneel en landschappelijk element voor de overgang van het industrierrein naar het aanwezige achterliggende cultuurhistorische gebied De Mheen zorgt.

Het gebied waarop bestemmingsplan "Kruismaten 2012" van toepassing is, grenst aan het Havenkanaal/Drontermeer. Een antenne-installatie is niet zonder meer toegestaan. De mogelijkheid om een antenne-installatie toe te staan, is als afwijkingsbevoegdheid in het plan opgenomen.

Bij plaatsing van een mast tot maximaal 45 meter gaat de voorkeur uit naar de meest geëigende plek op een locatie, die is gelegen binnen het gebied J.P. Broekhovenstraat, Robbertsmatenstraat en de Industriestraat. Een mast tot 25 meter hoog is ruimtelijk aanvaardbaar in het gebied grenzend aan het havenkanaal (behalve het wijzigingsgebied), het Drontermeer en de J.P. Broekhovenstraat.

Conclusie: Het is ruimtelijk aanvaardbaar een antenne-installatie op te richten tot 45 meter op de meest geëigende plek op een locatie die is gelegen binnen het gebied J.P. Broekhovenstraat, Robbertsmatenstraat en de Industriestraat. Een mast tot 25 meter hoog is ruimtelijk aanvaardbaar in het gebied grenzend aan het havenkanaal (behalve het wijzigingsgebied), het Drontermeer en de J.P. Broekhovenstraat.

5.2.2. Bedrijventerrein Oostendorp/ Bedrijventerrein Broeklanden

Voor deze gebieden is het bestemmingsplan "Elburg en Oostendorp" van toepassing.

De bedrijventerreinen Oostendorp en Broeklanden liggen direct naast elkaar aan de rand van de woonbebouwing van Oostendorp. Er wordt een scala aan bedrijvigheid aangetroffen met doorgaans een representatieve uitstraling, vooral aan de Zuiderzeestraatweg en de Oostelijke Rondweg.

In het bestemmingsplan 'Elburg/Oostendorp' is geen mogelijkheid opgenomen om rechtstreeks dan wel via een wijzigingsbevoegdheid medewerking te verlenen aan het oprichten van een antenne-installatie op bedrijventerrein Oostendorp.

In het bestemmingsplan Broeklanden was de mogelijkheid wel opgenomen, maar hieraan is bij de vaststelling van het bestemmingsplan door de provincie goedkeuring onthouden. Toch willen we de mogelijkheid open houden om hier met een projectafwijakingsbesluit, medewerking aan te verlenen.

Conclusie: Het is ruimtelijk niet aanvaardbaar om op bedrijventerreinen Oostendorp een antenne-installatie op te richten.

Het is ruimtelijk wel aanvaardbaar om op bedrijventerrein Broeklanden een antenne-installatie op te richten.

5.2.3 Bedrijventerrein 't Spoor/ Bedrijventerrein Koekoek

In 't Harde zijn de bedrijventerreinen 't Spoor en Koekoek gelegen. Op beide bedrijventerreinen is het bestemmingsplan "t Harde 2009" van toepassing.

Het Bedrijventerrein 't Spoor ligt tussen de Rijksweg A 28 en de spoorlijn Zwolle – Amersfoort. Aan de andere zijde van de spoorweg ligt een groot defensiecomplex. Het bedrijventerrein kenmerkt zich door verscheidenheid. Er worden enkele kleinere bedrijven aangetroffen, een bedrijfsverzamelgebouw met een grote diversiteit aan bedrijvigheid en een fors gedeelte waar opslag van grootschalige materialen plaats vindt.

Het bedrijventerrein Koekoek is gelegen op een beeldbepalende plek in 't Harde en vormt zowel de entree van 't Harde als de overgang van de woonkern naar een open agrarisch landschappelijk gebied. Er is sprake van een lokaal bedrijventerrein met vestigingen die mede een verzorgingsfunctie voor het dorp vervullen.

Het bestemmingsplan "t Harde 2009" sluit het oprichten van antenne-installaties op gronden met de bestemming "bedrijf" (bedrijventerreinen 't Spoor en Koekoek) niet bij voorbaat uit. Het is echter niet zonder meer toegestaan. Voor het oprichten van een antenne-installatie tot een hoogte van maximaal 45 meter is in het bestemmingsplan onder artikel 3.7. een wijzigingsbevoegdheid opgenomen.

Conclusie: Plaatsing van een antenne-installatie tot en met 45 meter hoog is op het bedrijventerrein 't Spoor en Koekoek ruimtelijk aanvaardbaar, maar niet rechtstreeks toegestaan. Hiervoor is in het bestemmingsplan een wijzigingsbevoegdheid opgenomen.

5.2.4 Bedrijventerrein De Glinde/Bedrijventerrein Van de Weerd

Aan de Zuiderzeestraatweg West in Doornspijk wordt een bedrijfslocatie ontwikkeld, te weten toekomstig bedrijventerrein De Glinde. Via een wijzigingsbevoegdheid wordt de mogelijkheid geboden hier een antenne-installatie tot maximaal 45 meter te plaatsen. Het college heeft al een principe-uitspraak gedaan over het plaatsen van een antenne-installatie.

De Zuiderzeestraatweg kent nabij Doornspijk (aan de oostzijde) een locatie waar zich verzamelbedrijfs- gebouwen bevinden, de zgn. locatie Van de Weerd. Plaatsing van een antenne-installatie stuit hier niet op bezwaren. In 2011 is in de directe nabijheid van dit bedrijventerrein een antenne-installatie gerealiseerd.

Conclusie: plaatsing van een antenne-installatie op toekomstig bedrijventerrein De Glinde en op de locatie Van de Weerd in Doornspijk is ruimtelijk aanvaardbaar tot 45 meter.

6. Buitengebied

Voor de gebieden gelegen buiten de bebouwde kom, is het bestemmingsplan "Buitengebied Elburg 2012" van toepassing.

In de planregels – artikel 38 - is een afwijkingsbevoegdheid opgenomen welke voor het gehele buitengebied geldt. Er wordt in dit artikel voorzien in de mogelijkheid om af te wijken van de regels en toestaan dat de bouwhoogte ten behoeve van bestaande zend-, ontvang- en/of sirenemasten wordt vergroot tot maximaal 45 m.

Conclusie: plaatsing van antenne-installaties tot maximaal 45 m is in het buitengebied ruimtelijk alleen aanvaardbaar op bedrijventerrein Van der Weerd en binnen de bestemming "Maatschappelijk". In de algemene afwijkingsregels is de mogelijkheid opgenomen om bestaande antenne-installaties te vergroten tot maximaal 45 meter.

7. Bestaande antenne-installaties/zoekgebieden

Binnen de gemeente is reeds een aantal antenne-installaties geplaatst. Daarnaast is een aantal zoekgebieden aanwezig.

Hieronder wordt eerst per kern aangegeven waar reeds een mast geplaatst is en worden de zoekgebieden aangegeven. Aan het eind van dit hoofdstuk worden deze zoekgebieden vergeleken met de in het beleid aangegeven potentiële plaatsingsplaatsen voor nieuwe antenne-installaties.

Elburg/Oostendorp

Aan de Kreengoedweg is één mast geplaatst waaraan meerdere operators hun antenne hebben geplaatst. Daarnaast is aan de rand van Het Groene Hart (Aperlopad) eveneens een mast geplaatst. Ook van deze mast maken meerdere operators gebruik.

Op het industrieterrein Kruismaten zijn enkele antennes geplaatst op het gebouw van de zuiveringsinstallatie (Industriestraat). Hier is dus geen mast geplaatst.

Doornspijk

Net buiten de kern Doornspijk is een antenne-installatie geplaatst in de directe nabijheid van bedrijventerrein Van de Weerd. Verder heeft het college in principe ingestemd met het opnemen van de mogelijkheid in het bestemmingsplan, voor het plaatsen van een antenne-installatie op bedrijventerrein "De Glinde".

Hoge Enk

In de kern Hoge Enk is geen antenne-installatie geplaatst.

't Harde

In de kern 't Harde staat een antennemast op het perceel Industrieweg 12 (bedrijventerrein De Koekoek). Op het bedrijventerrein 't Spoor is een drietal masten geplaatst. Eén op het terrein van het bedrijf Sindorf en de overige twee aan de zuidzijde van de Eperweg. Aan alle masten zijn meerdere antennes geplaatst.

Buitengebied

In het Elburgse buitengebied staan vier antenne-installaties.

-Eén mast is geplaatst op het parkeerterrein De Kraaienbergh. Hier zijn door verschillende operators antennes geplaatst.

-Op de Woldberg nabij het PMT-gebouw is een mast geplaatst, waarvan de gezamenlijke telecommunicatiebedrijven gebruik maken. In de directe nabijheid staat een kleinere mast, die voor mobilfoonverbindingen dienst doet.

-Aan de andere zijde van de Eperweg, direct grenzend aan het defensiegebied staat een C 2000-mast.

-Aan de Oostelijke Rondweg staat op de hoek met het Mheenwegje de C2000-mast die in het verleden aan de Robbertsmatenstraat op Kruismaten stond. Aan deze mast zijn door diverse operators antennes geplaatst.

Zoekgebieden

Naast de reeds geplaatste antenne-installaties worden locaties gezocht voor nieuwe antennes. In de gemaakte plaatsingsplannen worden daarvoor zogenaamde zoekgebieden aangegeven. Nieuwe locaties zijn doorgaans nodig om aan de wens van landelijke dekking te kunnen voldoen.

In november 2011 is het meest recente plaatsingsplan ontvangen. Opvallend is dat het aantal zoeklocaties weer toeneemt. Op dit moment is er een zoeklocatie langs de A28, twee locaties bij de kern 't Harde, 2 locaties bij de kern Doornspijk en 1 locatie op Industrieterrein Kruismaten.

De gewenste locaties/zoekgebieden worden – in het geval het serieuze aanvragen worden – aan deze notitie getoetst. Het zal duidelijk zijn dat alleen medewerking wordt toegezegd als aan deze notitie wordt voldaan.

Samenvatting

Woongebieden

1. *Beschermd stadsgezicht*
Plaatsing van een antenne-installatie in beschermd stadsgezicht is ruimtelijk niet aanvaardbaar.
2. *Kern Elburg/Oostendorp*
Het oprichten van een nieuwe antenne-installatie is ruimtelijk niet aanvaardbaar. De reeds bestaande antenne-installaties worden gerespecteerd in de huidige vorm. Het bestemmingsplan biedt de mogelijkheid om met gebruikmaking van de afwijkingsbevoegdheid, de installaties te verhogen tot maximaal 45 meter.
3. *'t Harde*
Plaatsing van antenne-installaties in de bebouwde kom van 't Harde, uitgezonderd de bedrijventerreinen Koekoek en 't Spoor, is ruimtelijk niet aanvaardbaar.
4. *Doornspijk/Hoge Enk*
Het oprichten van een antenne-installatie in de bebouwde kom (-/- de bedrijventerreinen) van Doornspijk is ruimtelijk niet aanvaardbaar. Plaatsing van een antenne-installatie in de bebouwde kom van Hoge Enk is ruimtelijk niet aanvaardbaar.

Bedrijventerreinen

1. *Kruismaten (Elburg)*
Het is ruimtelijk aanvaardbaar een antenne-installatie op te richten tot 45 meter op de meest geëigende plek op een locatie die is gelegen binnen het gebied J.P. Broekhovenstraat, Robbertsmatenstraat en de Industriestraat. Een mast tot 25 meter hoog is ruimtelijk aanvaardbaar in het gebied grenzend aan het havenkanaal (behalve het wijzigingsgebied), het Drontermeer en de J.P. Broekhovenstraat.
2. *Oostendorp (Elburg)*
Het is ruimtelijk niet aanvaardbaar om op bedrijventerrein Oostendorp een antenne-installatie op te richten.
3. *Broeklanden (Elburg)*
Het is ruimtelijk wel aanvaardbaar om op bedrijventerrein Broeklanden een antenne-installatie op te richten.
4. *'t Spoor en Koekoek ('t Harde)*
Plaatsing van een antenne-installatie tot en met 45 meter hoog is op de bedrijventerreinen 't Spoor en Koekoek ruimtelijk aanvaardbaar, maar niet rechtstreeks toegestaan. Hiervoor is in het bestemmingsplan een wijzigingsbevoegdheid opgenomen.
5. *De Glinde en Van de Weerd (Doornspijk)*
Plaatsing van een antenne-installatie op toekomstig bedrijventerrein De Glinde en op de locatie Van de Weerd in Doornspijk is ruimtelijk aanvaardbaar tot 45 meter.

Buitengebied

Plaatsing van antenne-installaties tot maximaal 45 m is in het buitengebied ruimtelijk alleen aanvaardbaar op bedrijventerrein Van de Weerd en binnen de bestemming "Maatschappelijk". In de algemene afwijkingsregels is de mogelijkheid opgenomen om bestaande antenne-installaties te vergroten tot maximaal 45 meter.

Aldus besloten door de raad der gemeente Elburg
in zijn vergadering van 26 november 2012.

de voorzitter,

de griffier,

F.A. de Lange

M.C. Luiting

Bijlage 1

Communicatie

De gemeente heeft als lokale overheid op zich een bescheiden taak met betrekking tot de communicatie over antenne-installaties. Een groot deel van de plaatsingen is omgevingsvergunningvrij, waardoor de gemeente niet betrokken is bij de plaatsing. Voor alle ingrepen in de openbare ruimte en alle maatschappelijke onrust is de gemeente in zijn volle breedte echter vaak het eerste aanspreekpunt voor de bewoners.

Zowel ambtenaren, wethouders als raadsleden kunnen aangesproken worden indien er een nieuwe antenne-installatie in een wijk wordt geplaatst.

De perceptie van mensen en de mogelijk daarmee gepaard gaande maatschappelijke onrust wordt vaak beïnvloed door onbekendheid en een gevoel van onrechtvaardigheid met betrekking tot het onderwerp. Het geven van goede informatie op basis van de behoefte en het vergroten van de zeggenschap, kan de perceptie van de inwoners ten positieve beïnvloeden.

Vanuit de rol van aangesprokene kiest de gemeente ervoor om een actievere rol te spelen in de wisselwerking tussen de antenne-eigenaren en haar inwoners. Zonder de verantwoordelijkheid van de verschillende partijen over te nemen kan de gemeente vanuit een bemiddelende rol actief informeren over mogelijke veranderingen in de omgeving en daarop trachten te sturen.

Het communicatiebeleid dat de gemeente met betrekking tot antenne-installaties voor ogen heeft, is gebaseerd op het verstrekken van goede informatie en het vergroten van de zeggenschap van bewoners bij de locatiekeuze van antenne-installaties. Op deze manier kan de perceptie van mensen ten aanzien van antenne-installaties positief worden beïnvloed.

Informatieverstrekking

De informatievoorziening vanuit de gemeente wordt op twee manieren vormgegeven: passieve en actieve informatieverstrekking.

Passieve informatieverstrekking

De gemeente opent een 'loket' met een telefoonnummer en een e-mailadres, waar inwoners terecht kunnen met vragen over (de plaatsing van) antenne-installaties. Op basis van bestaand informatiemateriaal en veelvoorkomende vragen wordt een plaats op de gemeentelijke website ingericht, met daarin een archief van achterliggende documenten en links naar websites met nadere feitelijke informatie.

Actieve informatieverstrekking

Wanneer een operator een omgevingsvergunning aanvraagt is de gemeente verplicht om deze aanvraag kenbaar te maken. Dit wordt gedaan via de gemeentepagina van het huis-aan-huisblad en de website van de gemeente. Vergunningaanvragen voor antenne-installaties staan tussen alle andere aanvragen, waardoor deze aanvragen vaak niet opgemerkt worden. De omschrijving van de gewenste bouwwerkzaamheden is vaak dusdanig omschreven dat niet duidelijk is dat het een antennemast of antenne-installatie betreft (bijvoorbeeld vakwerkmast ten behoeve van 3G). Ondanks dat de gemeente zich met deze bekendmakingen houdt aan de geldende procedure, wordt deze werkwijze door inwoners vaak gezien als ondoorzichtig en informatie achterhoudend. De gemeente zal daarom naast deze verplichte vermelding van een aanvraag omgevingsvergunning extra aandacht besteden aan deze aanvraag door middel van bijvoorbeeld een achtergrondartikel op de gemeentepagina van het huis-aan-huisblad. In dit artikel wordt nader ingegaan op de betreffende aanvraag: waarvoor wordt de aangevraagde technologie gebruikt, welke regels gelden er, zijn er gezondheidseffecten bekend etc.

Als de gemeente besluit een ontheffingsprocedure op te starten voor een aanvraag voor een antenne-installatie, moet ook dit besluit gepubliceerd worden. Ook aan deze bekendmaking zal de gemeente extra aandacht besteden. Tevens zal de gemeente een informatiebijeenkomst of inloopavond aankondigen waarbij de bewoners nadere informatie over de aanvraag kunnen krijgen.

Locatiekeuze

Het eerste moment dat inwoners geïnformeerd worden over een aanvraag van een omgevingsvergunning voor een antenne-installatie is door de gemeentelijke bekendmakingen in het huis-aan-huisblad. Inwoners hebben dan vaak het gevoel dat de gemeente en de antenne-eigenaren al van alles 'onderhands' hebben geregeld. Om dit gevoel bij bewoners te voorkomen, zal de gemeente proberen om gezamenlijk met de aanvrager van de omgevingsvergunning vooraf het gesprek met de bewoners aan te gaan. Dit betekent echter wel dat de gemeente hierbij afhankelijk is van de medewerking van de betreffende operator. Voordat een antenne-eigenaar een aanvraag voor een omgevingsvergunning indient, gaat een heel proces van locatiekeuze vooraf. Een operator heeft vaak een gebied waarin hij graag een antenne-installatie wil plaatsen: het zoekgebied. Indien plaatsing van een omgevingsvergunningvrije installatie niet mogelijk is, zoekt de operator naar een geschikte plek om een omgevingsvergunningplichtige installatie te plaatsen. De gemeente wil in deze zoektocht naar de meest geschikte locatie binnen het zoekgebied belanghebbenden betrekken om het draagvlak van de installatie te vergroten. Hierbij valt te denken aan wijkorganen, ondernemersverenigingen en dergelijke. De medewerking van de antenne-eigenaren is hierin cruciaal, aangezien alleen zij inzicht hebben in de zoekgebieden en de behoefte. De gemeente denkt de antenne-eigenaren te kunnen overtuigen om mee te werken aan deze procedure, aangezien deze procedure het draagvlak voor de installatie zeker zal vergroten.

Procedure

Indien een antenne-eigenaar binnen het zoekgebied geen geschikte omgevingsvergunningvrije installatie kan plaatsen, neemt zij contact op met de gemeente. De gemeente nodigt vertegenwoordigers van de bewoners/gebruikers uit het zoekgebied uit om te overleggen over mogelijke geschikte locaties. Tijdens het gesprek zal de antenne-eigenaar het nut en noodzaak voor de installatie aangeven, evenals het exacte zoekgebied. Ook geeft zij aan waarom er geen geschikte omgevingsvergunningvrije oplossingen gevonden zijn. De antenne-eigenaar kan met de uit het gesprek verkregen informatie de meest geschikte locatie zoeken voor het plaatsen van een antenne-installatie.

|

